

Фактично порушується вимога ст. 82, ч. 11 щодо заборони поділу комісії на кілька груп, кожна з яких підраховує частину бюлетенів.

Отже, норма переходить з однієї редакції Закону до іншої, а керівництво ДВК свідомо йде на порушення закону. Інший приклад порушення Закону членами ДВК через фактичну помилку, припущену розробниками:

Відповідно до закону	Секретар ДВК, інші члени комісії, які не супроводжують транспортування виборчих документів до ОВК, залишаються у приміщенні ДВК до отримання повідомлення про прийняття протоколів про підрахунок голосів (Ст. 90, ч. 4).
Фактично	Члени ДВК залишають дільницю, як тільки починає курсувати транспорт, не чекаючи повідомлення про прийняття протоколів, посилаючись на втому, необхідність бути на роботі, в навчальних закладах тощо, адже жодної санкції за таке порушення Закону не передбачене. Крім того, як показали останні парламентські вибори, здавання виборчих документів в ОВК може тривати кілька діб (!) і зрозуміло, що весь цей час люди не можуть перебувати в приміщенні ДВК. Це положення, коректне з точки зору лінгвістики, не враховує життєві реалії, через що не виконується.

Висновки: Нормопроектуюальники, крім чіткого усвідомлення мети правового регулювання та сутності питань, які необхідно законодавчо врегулювати, повинні якнайвідповідальніше ставитись до добору мовних засобів вираження думки та вміти прогнозувати потенційно конфліктні ситуації в правозастосуванні.

Список використаних джерел

1. Лазарев В. В. Пробелы в праве и пути их устранения / В. В. Лазарев. – М.: Юридическая литература, 1974. – С. 184 с.

*Якобчук Л. С.,
студентка 5-го курсу
факультету правничих наук НаУКМА*

ЛІНГВІСТИЧНІ ПОМИЛКИ В ТЕКСТІ ЗАКОНОПРОЕКТУ «ПРО КОЗАЦТВО ТА КОЗАЦЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ»

Безсумнівно, існування козацтва в історії України сприяло розвитку та становленню суверенності держави. У сучасній Україні спостерігається тенденція до відновлення й подальшого збереження козацьких традицій: прагнення до волі і незалежності, образ козака прирівнюється до ідеалу чоловічої мужності, сміливості, захисника Вітчизни. Нині існує чимало козацьких об'єднань громадян, які створені з метою відродження козацьких традицій та цінностей. Це, наприклад, Міжнародна оборонно-спортивна національно-патріотична організація «Українське козацтво», Міжнародна

Асоціація «Козацтво», Міжнародна оборонно-патріотична організація «Козацтво України» та багато інших.

Щодо законодавчого регулювання діяльності козацьких громадських організацій, то дані відносини регулюються Законом України «Про об'єднання громадян», Законом України «Про громадські об'єднання», Указом Президента України «Про відродження історико-культурних та господарських традицій Українського козацтва». Тобто спеціального закону, який регулював би саме відносини у сфері діяльності козацьких громадських організацій, на сьогоднішній день не існує.

Але 2 жовтня 2012 р. народними депутатами С. М. Аржевітим, В. О. Богуслаєвим, Ю. Р. Мірошниченком, Я. М. Сухим на розгляд Верховної Ради України був внесений законопроект «Про козацтво та козацькі організації в Україні» [1]. Автори законопроекту так визначають його цілі та завдання: «Проект Закону України «Про козацтво та козацькі організації в Україні» спрямований на забезпечення максимальної реалізації потенціалу козацької ідеї для консолідації суспільства, підвищення ролі членів козацьких організацій (козаків), козацьких організацій та їх об'єднань у виконанні завдань державотворення, відновленні історичних традицій Українського народу шляхом залучення козацьких організацій до участі у охороні громадського порядку, державного кордону України, відродженні історичних, патріотичних, господарських, культурних, духовних і моральних традицій Українського народу фізкультурно-спортивній роботі, військово-патріотичному та духовному вихованні дітей та молоді».

У даній роботі ми звернемо увагу на фрагменти тексту цього законопроекту, які викликають запитання і зауваження тих, хто його читас.

У п. 3 ст.1 зазначено, що «слова «козак», «отаман», «гетьман» або похідні від них можуть використовувати лише козацькі організації та їх об'єднання, що діють відповідно до цього Закону, їх члени, а також молодіжні та дитячі громадські організації, які діють відповідно до Закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» з метою задоволення інтересів щодо розвитку молодіжного та дитячого козацького руху в Україні».

На нашу думку, така заборона є обмеженням основних прав людини, які закріплені зокрема і в Конституції України, а саме в ст. 34: «Кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб – на свій вибір» [2].

Це право гарантує кожному право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб, за винятком інформації, обіг якої обмежується чинним законодавством [3]. Норми Законопроекту «Про козацтво та козацькі організації» не можуть суперечити нормам Основного Закону, оскільки норми Конституції мають вищу юридичну силу. В ст. 8 Конституції зазначено: «Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй» [1].

Є два шляхи вирішення проблеми: даний пункт виключити з редакції законопроекту або точніше сформулювати норму статті. Наприклад: «Слова

«козак», «отаман», «гетьман» або похідні від них можуть використовувати лише козацькі організації та їх об'єднання в офіційних документах, що діють відповідно до цього Закону, їх члени, а також молодіжні та дитячі громадські організації, які діють відповідно до Закону України «Про молодіжні та дитячі громадські організації» з метою задоволення інтересів щодо розвитку молодіжного та дитячого козацького руху в Україні».

Певні застереження викликає формулювання ч. 2 ст. 4: «Козацькі організації та їх об'єднання вільні у виборі форм реалізації мети своєї діяльності».

Таке формулювання статті не убезпечує від зловживань на практиці. Тому слід було б сформулювати цю частину таким чином: «Козацькі організації та їх об'єднання можуть вільно обирати форми реалізації мети своєї діяльності, крім тих, що заборонені законом».

У тексті наявні пропуски слів. Так, у ч. 1 ст. 9: «Статут козацької організації містити такі відомості» (відсутнє слово «має» або «повинен»). У п. 1 ч. 2 ст. 14 написано: «...розробляє пропозиції щодо вдосконалення таких діяльності та взаємодії». На нашу думку, у цьому випадку потрібно вставити пропущене слово «видів»: «...розробляє пропозиції щодо вдосконалення таких видів діяльності та взаємодії».

Неправильне вживання займенника помічаємо у ч. 1 ст. 9: «...назву козацької організації, його статус та юридичну адресу». Займенник вжито у чоловічому роді, а необхідно в жіночому – «її». Треба цю частину статті викласти в такій редакції: «...назву козацької організації, її статус та юридичну адресу».

Також велику кількість помилок у законопроекті допущено внаслідок пропуску розділових знаків при однорідних членах речення, при дієприкметниковому звороті та у складному реченні. Наприклад, у ч. 4 ст. 6 двічі пропущено кому у складному реченні: «Статус міжнародної козацької організації має організація, діяльність якої поширюється на територію всієї України(,) що має осередки у більшості адміністративно-територіальних одиниць, зазначених у частині другій ст. 133 Конституції України(,) та об'єднує не менше 5000 членів і хоча б однієї іншої держави». У ст. 14 також пропущено кому при однорідних членах речення та пропущено прийменник «для»: «Для забезпечення ефективної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування з козацькими організаціями та їх об'єднаннями з питань забезпечення реалізації потенціалу козацької ідеї(,) для консолідації українського суспільства, участі у відродженні та розвитку історичних, патріотичних, господарських, культурних, духовних і моральних традицій українських козаків, для залучення козацьких організацій до охорони культурної спадщини, фізкультурно-спортивної роботи, військово-патріотичного та духовного виховання дітей і молоді при Президентові України утворюється Рада Отаманів, яка діє згідно з положенням, яке затверджується Указом Президента України».

Отже, як бачимо, у тексті законопроекту розробники припускаються помилок і недоглядів, що засвідчує доволі низький для законотворчої роботи рівень мовної культури, неналежний рівень доопрацювання тексту. На розгляд

комітетів необхідно представляти законопроекти хоча б без елементарних граматичних помилок. У тих, хто пише закони, мовна підготовка має бути на високому професійному рівні. Проте робота з виявлення різного роду помилок у текстах нормативного характеру є необхідною складовою такої підготовки, оскільки допомагає формувати фахову пильність, уважність, навички текстуального аналізу, вміння правильно добирати і поєднувати мовні засоби у процесі викладу змісту закону.

Список використаних джерел

1. Проект закону України «Про козацтво та козацькі організації в Україні» (Внесений 2.10.2012 р. народними депутатами України С. М. Аржевіґіним, В. О. Богуслаєвим, Ю. Р. Мірошніченком, Я. М. Сухим) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb_n/webproc4_1?pf3511=38667
2. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/>
3. Конституційне право України: Підруч. для юрид. вузів / За ред. проф. В. Ф. Погорілка. – 2-ге вид., доп. і персопр. – К.: Наукова думка. 2000. – 732 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.ws/15840720/pravo/konstitutsiyne_pravo_ukrayini_pogorilko_vf